

1113 – 13. november

Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti. Sal 119: 105.

Tenk hvor grusomt de behandler sine sjeler, disse som totalt avviser dette guddommelige lyset; Guds ord. I sin store nåde har Gud sendt oss fra himmelen dette synlige midlet der han selv bor og virker gjennom. Og som hele vårt evige liv avhenger av at vi flittig og rett bruker.

Vi ser den blinde og frekke verden forakte og trampe på disse perlene. Men det som er ennå mer forferdelig, er å se dem som en gang har smakt det gode Guds ord, og blitt opplært av dette, ofte lar verden og kjødet hindre seg, så hele dagen, ja ofte uker, går uten at de bruker tid på at sjelen får mat.

Eller de setter seg en stund med Ordet. Men tankene og hjertet er så fylt av verdslige ting at de umulig kan ta Ordet til seg. Det er umulig at et stormfullt og brusende hav kan bli varmet opp av solens stråler. Hele frukten av et slikt forhold blir bare økt likegyldighet med Ordet. Vi må møte Ordet med en stille og mottakelig ånd, hvis det skal kunne varme opp hjertet.

Hindringene er alt det jordiske. Jesus talte om «tornene som kvalte sæden», om «dette livs bekymringer, rikdom og vellyst». Det er kjødelighet, treghet og alle slags bekymringer og gjøremål som nå er blitt viktigere for den bedratte sjelen enn det himmelske.

Nå sier han: «Jeg har ikke tid til å være opptatt med Ordet så mye nå, for det og det må gjøres». Og legg merke til at dette som må gjøres, er noe jordisk. Mens det som kan unnlates, er det himmelske, som nå betyr mindre. Slik er sjelen blitt bedratt og forblindet.

Du sier: «Det er en hellig plikt å være opptatt med sin jordiske livsoppgave. Den må ikke forsømmes. Og den som ikke forsørger sine egne, er verre enn en hedning». Men Jesus sier: «Det ene skulle gjøres, og det andre ikke forsømmes».

Din trofasthet på arbeidsplass og overfor din familie kan være den mest fullkomne. Men lar du nådens liv dø ut, kan din trofasthet på arbeidsplassen ikke frelse deg i døden og dommen.

Og det er bare bedrageren, den gamle slangen, som innbiller deg at det kan gå ut over din familie eller ditt yrke, om du bruker den nødvendige tid på Ordet og bønn. Det er hedningen i ditt eget hjerte, vantroen, som ikke kjenner til Guds velsignelse. Som ikke bryr seg om det himmelske. Som heller tøyser eller prater bort ti timer, enn å bruke én time til å studere Guds ord.

Å, for en hedensk forakt for Gud og din udødelige sjel! Her har du adgang til det salige, dype og ærefulle samfunnet med himmelens og jordens Herre, din frelser, og få høre ham tale. For det skjer i Ordet. Og å tale til ham, som skjer i bønnen.

Og så sier du at du har ikke tid til dette –! Men å høre og tale om unyttige ting, det har du tid til! Dette må da kalles for å være bedratt av djevelen. På grunn av alle dine «viktige» gjøremål har du altså ikke tid til å bruke en eneste av døgnets tjuefire timer på at sjelen skal få næring –!

Tenk om Gud lar deg ligge syk et år! Verden består likevel. Hvem takker deg da for din store innsats her i verden? Det kan ikke hjelpe deg nå. Og Gud og hans ord har du jo ikke hatt videre bruk for – så noe så lite betydningsfullt for deg vil du vel ikke vente noen hjelp fra nå heller –?

Du klager kanskje over svakhet og fristelser som du ikke er i stand til å overvinne? Men hva er grunnen til dette? Bare den at du har forsømt Guds ord. Noe som alltid fører til at ditt indre menneske mister sin kraft. Troen, guds frykten og alle nådens krefter svekkes. At du skulle kunne seire over det onde i deg uten nådemidlene, det venter verken Gud eller mennesker.

Nei, kraft til dette finnes ikke i menneskets natur. Derfor er det Gud har gitt oss dette nådemidlet fra himmelen. Hvis du derimot virkelig bruker dette nådemidlet rett, vil ingen ting som du trenger til liv og guds frykt være umulig for deg.

Sier du at du har forsøkt å lese Guds ord, uten at det er blitt bedre, da må det skyldes en av disse årsakene. Enten forstår du ikke hva omvendelse vil si. Du trodde du i en fart skulle oppnå en viss kraft, guds frykt og hellighet. Men du visste ikke at veien dit gikk gjennom fornedrelsens og ydmykelsens dal. Og at du da ikke vil oppleve å se at du selv blir bedre og bedre. Men tvert imot.

Eller du er faktisk fremdeles en slave under synden, og har ennå ikke fått nytt liv, en ny trang og åndelig kraft. Da har du nok ikke brukt Ordet på rett måte.

I tillegg har du kanskje vendt opp ned på Guds rekkefølge. Du har først forsøkt å overvinne det onde i deg, før du tenkte på å ta imot Kristi fullbrakte verk. Først ville bære frukt, før du skulle innpodes i Kristus.

Begynn nå å adlyde Ordet! Det sier:

Fly først til Jesus, tigg om nåd'.

Mot syndens makt skal det så også bli råd.

Vend deg bort fra den dype egenrettferdigheten, og kast deg, akkurat som du er, med alle fall og innvendinger, i nådens favn.

Da skal du få erfare at «der synden «överflödade», der «överflödade» da nåden langt mer». Og så skal denne «överflödande» nåden få glede, smelte og forvandle ditt elendige hjerte, så det ikke lenger får smak på det onde som du for kort tid siden var fanget i. Nå vil det gode som du tidligere ikke maktet, bli ditt hjertes trang og lyst.

Dette lærer Ordet oss. Bruk det, ta det til deg og følg det! Da vil alt du trenger for å bli frelst, være mulig for deg.